

De bijdrage van Ruben Marseille aan het Leerhuis online.

De initiële oproep vanuit Pardes om *samen te leren* leek eind maart met name gericht te zijn op de Covid-19 pandemie die de hele wereld in haar greep had en nog steeds heeft. Net als alle Nederlanders was ook ik met mijn hoofd bij de betekenis die Corona op het niveau van de dagelijkse besommeringen alsmede 's lands bestuur, onze gezondheid en onze economie zou hebben.

Isolatie

Het woord isolatie, al dan niet in sociale zin, voerde de boventoon in nieuwsupdates en andersoortige berichtgeving. En dus moest ik denken aan de boeken van Paolo Cognetti. Met name in *De Bergjongen*, waarin de hoofdpersoon bewust kiest voor een aantal maanden *zielsalleen* in de bergen te zijn, raakt voor mijn gevoel aan het thema isolatie. Ik haal dan ook inspiratie uit de scènes waarin de hoofdpersoon trivialiteiten bezigt zoals het hakken van hout of het maaien van gras. En dat komt doordat Cognetti prachtig schrijft en dergelijke zaken, zeker in een bergachtige omgeving die hij mooi optekent, tot een romantisch hoogstaand niveau verheft. Daar, in de bergen van Italië, lijkt isolatie geen kwelling, integendeel. Cognetti's boeken bieden mij een prettige vlucht uit de realiteit die op dat moment, en voor velen nog steeds, niet prettig of ronduit naar was en is.

Black Lives Matter

Maar naar mijn idee vraagt in onze wereld een minstens zo actueel en prangend thema om aandacht, waarover we ook samen kunnen, en ik zou zelfs zeggen, *moeten leren*. Ik

bedoel natuurlijk de Black Lives Matter beweging die in Amerika ontstond en zich de afgelopen weken heel succesvol en sterk heeft verspreid, ook naar Europa en Nederland. Het woord beweging heeft een dubbele betekenis in deze zin. Enerzijds die van een groep die strijd voert voor een bepaalde missie, anderzijds de wijze waarop het gedachtegoed dat als een olievlek over ons land vloeit, letterlijk in beweging is. Dat blijkt zowel uit de aandacht die vanuit allerlei instanties en media voor het onderwerp bestaat, als uit een uitspraak zoals die van onze minister-president die als aanwijzing opgevat kan en mag worden dat het collectieve standpunt ten opzichte van een voor ons land relevante kwestie, die van zwarte piet, verandert.

Ik ervoer een enorm gevoel van betrokkenheid, kracht en inspiratie in de eerste week van juni, toen in navolging van het protest op de Dam ook in veel andere Nederlandse steden protesten werden georganiseerd. De massale aandacht voor de protesten, georganiseerd door organisaties als Black Lives Matter en Kick Out Zwarte Piet, maakt mij bewuster en inspireert me om me te verdiepen in en met anderen te spreken over het racisme en daaraan verwant onrecht dat kan bestaan in, helaas ook ons, systeem.

Vind je dat nogal boude uitspraken? Of ben je het klinkend met mij eens maar zou je toch graag meer willen verdiepen in de thematiek rondom de protesten, *white privilege* en de zwarte piet-discussie? Dan zou je verder kunnen kijken op <https://www.withuiswerk.nl>. Dit is een website waarop artikelen, podcasts, films en boeken zijn verzameld die inzicht bieden in en bewustwording faciliteren omtrent deze thematiek.

To Kill A Mockingbird

Naast deze digitale bronnen wil ik tot slot nog verwijzen naar Harper Lee's *To Kill A Mockingbird*, en met name naar het personage van Atticus Finch. Het boek kwam in 1960 uit en werd in '61 bekroond met een Pulitzerprijs vanwege de manier waarop de groeiende bewustwording van een kind wordt beschreven ten aanzien van het racisme dat in de jaren '30 van de vorige eeuw in de zuidelijke staten van Amerika heerste.

Atticus Finch is wijs, intelligent en consistent en hij wordt gezien als de morele ruggengraat van het stadje. Hij probeert zijn kinderen nadrukkelijk rechtschapen en empathisch op te voeden, met een moreel juiste attitude ten aanzien van ongelijkheid. Hij benadert ieder mens als een gelijke, erkent ieders goede en slechte kanten en oordeelt niet. Het boek geldt wat mij betreft als een inspiratiebron en blijkt nog steeds, en helaas, absoluut relevant.